

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 30ής Ιουνίου 2022 — Fakro sp. z o.o. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Δημοκρατία της Πολωνίας

(Υπόθεση C-149/21 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως – Ανταγωνισμός – Απόρριψη καταγγελίας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή – Έλλειψη συμφέροντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2022/C 318/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Fakro sp. z o.o. (εκπρόσωποι: Z. Kiedacz και A. Radkowiak-Macuda, radcowie prawni)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Farley, I.V. Rogalski και J. Szczodrowski), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyzna)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Fakro sp. z o.o. φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ EE C 182 της 10.5.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 30ής Ιουνίου 2022 [αίτηση του Sofiyski rayonen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Profi Credit Bulgaria κατά T.I.T.

(Υπόθεση C-170/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταναλωτική πίστη – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Άρθρο 6, παράγραφος 1 – Αυτεπάγγελτη εξέταση – Άρνηση έκδοσης διαταγής πληρωμής σε περίπτωση αξίωσης που στηρίζεται σε καταχρηστική ρήτρα – Συνέπειες που απορρέουν από τον καταχρηστικό χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας – Δικαίωμα επιστροφής των καταβληθέντων – Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας – Αυτεπάγγελτος συμψηφισμός)

(2022/C 318/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski rayonen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Profi Credit Bulgaria

κατά

T.I.T.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο, όταν επιλαμβάνεται αίτησης έκδοσης διαταγής πληρωμής και εφόσον ο ενδιαφερόμενος οφειλέτης-καταναλωτής δεν μετέχει στη διαδικασία μέχρι την έκδοση της διαταγής πληρωμής, υποχρεούται αυτεπάγγελτως να μην εφαρμόσει καταχρηστική ρήτρα της σύμβασης καταναλωτικού δανείου που έχει συναφθεί μεταξύ του εν λόγω καταναλωτή και του οικείου επαγγελματία, επί της οποίας θεμελιώνεται μέρος της προβαλλόμενης απαίτησης. Στην περίπτωση αυτή, το εθνικό δικαστήριο έχει την ευχέρεια να απορρίψει εν μέρει την αίτηση έκδοσης διαταγής πληρωμής, υπό την προϋπόθεση ότι η σύμβαση μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει χωρίς άλλη τροποποίηση, αναθεώρηση ή συμπλήρωση, ζήτημα το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 έχει την έννοια ότι, μολονότι η διάταξη αυτή υποχρεώνει το εθνικό δικαστήριο, όταν επιλαμβάνεται αίτησης έκδοσης διαταγής πληρωμής, να συναγάγει αυτεπαγγέλτως τις συνέπειες που βάσει του εθνικού δικαίου απορρέουν από τη διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας περιλαμβανόμενης σε σύμβαση μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ο καταναλωτής δεν δεσμεύεται από αυτήν, εντούτοις, δεν υποχρεώνει κατ' αρχήν το εθνικό δικαστήριο να προβεί αυτεπαγγέλτως σε συμψηφισμό μεταξύ της πραγματοποιηθείσας βάσει της εν λόγω ρήτρας καταβολής και του οφειλόμενου δυνάμει της σύμβασης υπολοίπου, υπό την επιφύλαξη όμως της τήρησης των αρχών της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας.
- 3) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 έχει την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο, σε περίπτωση που, δυνάμει της διάταξης αυτής ερμηνευόμενης υπό το πρίσμα των αρχών της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, όταν επιλαμβάνεται αίτησης έκδοσης διαταγής πληρωμής, οφείλει να προβεί αυτεπαγγέλτως σε συμψηφισμό μεταξύ, αφενός, της καταβολής που πραγματοποιείται βάσει καταχρηστικής ρήτρας περιλαμβανόμενης σε σύμβαση καταναλωτικού δανείου και, αφετέρου, του οφειλόμενου δυνάμει της σύμβασης αυτής υπολοίπου, οφείλει επίσης να μην εφαρμόσει αντίθετη νομολογία ανώτερου δικαστηρίου.

(¹) EE C 206 της 31.5.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Ιουνίου 2022 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Clemente κατά Comunidad de Castilla y León (Dirección General de la Función Pública)

(Υπόθεση C-192/21) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 1999/70/ΕΚ – Συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP – Ρήτρα 4, σημείο 1 – Αρχή της μη διάκρισης – Μη προσμέτρηση της προϋπηρεσίας αναπληρωτή δημοσίου υπαλλήλου, ο οποίος μονιμοποιήθηκε, για τους σκοπούς της οριστικής αναγνώρισης του προσωπικού του βαθμού – Εξομοίωση της προϋπηρεσίας αυτής με εκείνη ενός μόνιμου δημοσίου υπαλλήλου – Έννοια «αντικειμενικών λόγων» – Προσμέτρηση της προϋπηρεσίας για την απόκτηση της ιδιότητας του μόνιμου δημοσίου υπαλλήλου – Διάρθρωση της κάθετης εξέλιξης των μόνιμων δημοσίων υπαλλήλων που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία)

(2022/C 318/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Clemente

κατά

Comunidad de Castilla y León (Dirección General de la Función Pública)

Διατακτικό

Η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία κατά την οποία η προϋπηρεσία που έχει συμπληρώσει, ως αναπληρωτής δημόσιος υπάλληλος, ένας μόνιμος δημόσιος υπάλληλος πριν από τη μονιμοποίησή του δεν λαμβάνεται υπόψη για την οριστική αναγνώριση του προσωπικού βαθμού.

(¹) EE C 263 της 5.7.2021.